

Господь створив воду як стихію життя, але гріх людський зробив її джерелом смерті. Коли Господь створював воду, Дух Божий «носився над поверхнею води», наповнюючи воду Своєю життєдайною енергією. Але коли гріх людський збільшився на землі, вода життя стала водою смерті. У водах Великого потопу загинуло старе людство, щоб дати життя людству новому, оновленому цими страшними водами.

Перед пришествям Христа на землю, Іоанн Предтеча хрестив людей у водах Йорданських. Люди сходили в ці води «старими», а виходили новими, оновленими покаянням, тому що гріх людський омивався водою. Але потім на Йордан до І

о
а
н

на прийшов Сам Господь Ісус Христос, щоб зануритися у води Йордану

— не для очищення від гріха, але для того, щоб освятити їх, перетворити, наповнити життям. Ісус прийшов на землю, щоб взяти на Себе гріх світу: «Він узяв наші немочі, і поніс наші хвороби» (Іс. 53:4). І в води Йорданські Він зійшов, щоб взяти на Себе тягар гріха і смерті і водну стихію знову зробити стихією життя.

З тих пір щороку ми освячуємо воду, і вода ця стає великою святинею. Ця вода, в якій присутній Сам Бог, освячує все, що нею кроплять, вона зцілює людей від хвороб. В Євангелії описано випадки зцілення за допомогою води. У купель

’
яка
називалась Віфезда
, час від часу сходив ангел і «
возмущав
» воду; той, хто першим входив у воду після
ангела
видужував (Ін. 5:2-9). Сам Господь використовував воду для зцілення. Коли Ісус побачив
сліпого від народження, Він сказав йому: «Піди, умийся в ставку Сілоам» (Ін. 9:7); той
пішов, умився і прозрів. Господь робить воду джерелом життя, вона дійсно стає для нас
Живоносн
ою
, бо Дух Божий присутній в ній і тому
,
що Сам Христос Своєю людською плоттю сходив у неї і наповнив її Своїм Божеством.

Причащаючись цієї води, ми долучаємося Духа Святого і Господа Ісуса Христа,
єднаємося з Самим Богом. Свято Хрещення Господнього називається Богоявленням,
тому що в момент Хрещення Ісуса вперше в історії людства всі три Лиця Святої Трійці
були явлені людям. Господь Ісус Своєю плоттю занурився у воду, Дух Святий у вигляді
голуба зійшов на Ісуса, а голос Бога Отця говорив: «Це Син Мій Улюблений, в Якому Мое
благовоління» (Мф. 3:13-17). В церковному уставі свято Хрещення Господнього
називається також Днем Світла, тому що це не тільки свято води та Духа, але це і свято
божественного світла, яке опромінює внутрішні очі людини, просвітлює його серце і
перетворює все його єство.

Це той світ, який дає нам Господь у таїнстві Святого Причастя, в інших таїнствах Церкви,
а також і в освяченні води. Адже освячення води – не просто обряд. Хоча воно і не
входить в число семи таїнств, але як і в кожному таїнстві, в ньому відбувається
перетворення матерії, бо звичайна вода, яку ми наливаємо з крана, перетворюється і
стає святою. Як і в кожному таїнстві, тут відбувається зустріч людини з Богом, а значить,
його освячення та оновлення. Відбувається щось набагато більше, ніж те, що траплялося
з людьми, що приходили до І
опнна
Хрестител

я
. Приходячи до
Іоанна
, люди приймали хрещення покаяння і отримували відпущення гріхів. А через прилучення
до святої води ми не тільки отримуємо прощення гріхів, але й
єднаємося
з Богом Живим.
Будемо молитися про те, щоб у День Св

і
т
ла
і ми, що беруть участь у великого водосвятт
і
, долучилися божественного світла, щоб змінилися і перетворилися. Бо саме в цьому,
зрештою, полягає мета всіх таїнств, всіх обрядів церковних, мета вс
ього
нашо
го
християнського життя.

□ *Митрополит Іларіон (Алфеев)*